భూమి

రవి కొప్పరపు

"నువ్వు విన్నావా ఆ వార్త? నిజమేనా?" ఇంటికి రాగానే అడిగారు ఆయన. తొందరగా వచ్చేసారు ఇవాళ. ఆయనికి పని మీద కంటే, నా మీదే ప్రేమెక్కువ. ఆఫీసులో ఏమాత్రం పని లేకపోతే, వెంఠనే ఇంటికి వచ్చి నా దగ్గర వాలిపోతారు. వచ్చి, నన్ను దగ్గర పెట్టుకొని కూర్చుంటారు. అస్సలు వదలరు. నాకేమో చాలా పనులు, నేను కూడా ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన తరువాత.

నేను తలెత్తకుండానే జవాబు చెప్పా "చాలా విన్నా ఇవాళ. ఏది మీరు అడిగేది?".

చిరాకుగా అన్నారు "అబ్బా, నువ్వు పని చేసేదే అలాంటి విషయం మీద. పైగా ప్రభుత్వ అంతరిక్ష పరిశోధనా ల్యాబ్ లో...ఇంత కన్నా వేరొక ముఖ్యమైన వార్త ఏముటుంది మీకు? అసలు ఎవరికైన ఇవాళ ఇంతకంటే అద్భుతమైన వార్త ఏముంటుంది?"

కరక్టే, ఇవాళ పొద్దునే ఎవరి పనుల్లో వాళ్ళుంటే, దేశాధ్యక్షుడు, ఆయనతో పాటు మా అంతరిక్ష పరిశోధనా సంస్థ ముఖ్యాధికారి (అంటే నా బాస్) ప్రపంచం ఉలిక్కిపడే వార్త చెప్పారు. మానవాళి ఎప్పటి నుంచో ఎదురు చూస్తున్న వార్త. ఈ విశాల విశ్వంలో ఇకనుంచి మనం ఒంటరిగా లేము. మనలాంటి గ్రహం ఒకటి వుందని, ఉండడమే కాదు, ఆ గ్రహం మీద వేరే జీవులున్నారని ప్రకటించారు. సరే, ఈ విషయం నాకు ముందే తెలుసు. ఎందుకంటే ఆ పరిశోధనలో నేను కూడా పాలు పంచుకున్నాను కాబట్టి! కాని ఎవ్వరికి ఈ విషయం చెప్పలేదు. చెప్పనివ్వలేదు. దేశాధ్యక్షుడికి కూడా చాలా ముందే తెలుసు. కాని ప్రపంచానికి ఎలా చెప్పాలో, ఎప్పుడు చెప్పాలో అనేది తర్జనభర్జనలు పడి, చివరకి ఈ వార్త మీడియా వాళ్ళకి ఎలాగో తెలిసిపోయిందని, వాళ్ళు ప్రపంచానికి చెప్పేలోపే అధికారికంగా చెప్తే జనాలకి ప్రభుత్వం ఏదో దాస్తున్నదని ఆలోచన రాకుండా చూడచ్చు. పైగా, ప్రభుత్వమే స్వయంగా చెప్తే, మీడియా వాళ్ళు లేని పోని భయాలు కల్పించకుండా ఉండేందుకు ఆస్కారం ఉంటుంది. అసలు ఏమి లేకుండానే వాళ్ళు ప్రతి విషయాన్ని 'సంచలన ' వార్త అంటారు. మరి ఈ రేంజులో ఉన్న వార్త అనధికారికంగా తెలిస్తే ఇంకేమైనా వుందా?

"ఆ వార్త నిజమే. నాకు ముందే తెలుసు. కాని ఎవరికీ చెప్పొద్దొన్నారు" అన్నాన్నేను.

ఆయనేమి మాట్లాడలేదు. నా సమాధానం కంటే, టెలీవ్యూ లో వచ్చే వార్తలు చూస్తున్నారు. ఏదో చర్చా కార్యక్రమం అనుకుంటా. ఏదో వాదించుకుంటున్నారు. ఒకరేమో ఇది చాలా దుర్వార్త అని, లేని పోని తలనొప్పులు మనకు ఎందుకని, మనం వాళ్ళకు ఏమీ సంకేతాలు పంపక్కర్లేదని, దీని మూలంగా మనకు చాలా హాని కలుగుతుందని వాదిస్తున్నారు. మన గురుంచి అందరికి టాంటాం దేనికని, వాళ్ళు ఎలాంటి వాళ్ళో తెలియకుండా ఏమి చెయ్యొద్దని వాదన.

ఇంకొకరేమో, మనకు ఇష్టమున్నా లేకపోయినా, కొందరు అతి ఉత్సాహవంతులు ఎవరో ఒకరు ఖచ్చితంగా మన గ్రహం నుంచి సంకేతాలు పంపిస్తారని. అలా ఎవరికి వాళ్ళు ఇష్టమొచ్చి పంపే బదులు ప్రభుత్వమే అధికారికంగా పంపిస్తే మంచిదని. పైగా సంకేతాల్లో భయంకరమైన విషయలేమీ పంపక్కర్లేదని 'హలో మేము ఇక్కడ వున్నాము, మేము ఇలాంటి జీవులం, ఇలా వుంటాము ' అని సందేశం ఇస్తే చాలని అంటున్నారు. దానికే మరీ ఇంత 'అతి ' స్పందన అనవసరం అని వాళ్ళ భావన. మన గురుంచి ఏమి చెప్పకుండా, వాళ్ళ నుంచి విషయాలు రాబట్టడానికి ప్రయత్నించచ్చు. అసలు విషయం అది కాదు.

మన గురుంచి వాళ్ళకి తెలిసినా వెంటనే ఏమీ చెయ్యలేరు. వెంటనే ఏమిటి, కనీసం ఒక 40 ఏళ్ళు పడచ్చు వాళ్ళు అసలు ఇక్కడికి రావాలనుకుంటే. అంత దూరంలో వున్నారు..అది కూడా వాళ్ళకు చేతనైతే. చూస్తుంటే వాళ్ళు మనకన్నా కనీసం 100 సంవత్సరాలు వెనకబడి వున్నారు. మనం రాకెట్లు వేసుకొని మన సౌర కుటుంబం లోని గ్రహాలకి వెళ్ళగలుతున్నాము.. పదిహేనేళ్ళ క్రితం, ఒక ప్రైవేటు కంపెనీ మన సూర్యుడికి దగ్గరలోని ఒక నక్షత్రానికి రాకెట్టు పంపించింది...అది అక్కడికి చేరిందని సంకేతం వచ్చింది. మళ్ళీ దాని గురుంచి వార్త లేదు. కాబట్టి, చూస్తుంటే మనమే వాళ్ళకన్నా టెక్నాలజిలో ముందున్నాము. బలహీనుడి ముందు బలవంతుడికి భయం దేనికి?. అని ఇంకొందరి వాదన.

"నన్నడిగితే మనకు పోయేదేమి లేదు. కాని మన మతాలు, మన దేవుడి మీద నమ్మకం అన్నీ ప్రశ్నించుకోవాలి ఇప్పుడు అన్నారాయన..."ఎలా?" అడిగాన్నేను, భోజనం పెడుతూ.." ఎందుకంటే మన దృష్టిలో మనం దేవుడిని ఊహించుకున్నాం...ఇప్పుడు మన దేవుడు వాళ్ళనెందుకు సృష్టిస్తాడు? అసలు వాళ్ళు దేవుడిని నమ్ముతారా? లేదా మనమే నమ్ముతున్నామా? ఇలాంటి చాలా ప్రశ్నలు వున్నాయి" .

"అది సరేగాని, మీ ఆఫీసులో ఏమంటున్నారు?" అడిగారాయన..."అసలు నాకెంత గర్వంగా ఉందో తెలుసా? ఇది కనుక్కోవడంలో నీ పాత్ర ఎంత వుందో నాకు తెలీదు కాని, నా ఫ్రెండ్స్ అందరూ నన్ను అభినందిస్తున్నారు. నేను చాలా ఫోజు కొడుతున్నాను..కొంతమంది మన ఇంటికి కూడా వస్తామన్నారు. నేనే ఇప్పుడు వద్దన్నాను".

నేను మౌనంగా వుండడం చూసి అడిగారాయన "ఏంటి ఇవాళ ఎక్కువ మాట్లాడట్లేదు? అసలు ఇవాళ నేను ఎక్కువ మాట్లదుతున్నాను నీకంటే ఈ విషయం మీద. రోజు నన్ను నీ పరిశోధన విషయాలతో చెప్పి చక్కగా నిద్ర పుచ్చేదానివి, ఇవాళ ఏమి మాట్లాడవా? అసలే నాకు నిద్ర వచ్చే టైము అయ్యింది" అన్నారు నవ్వుతూ.

భోజనం అయ్యింది..ఇద్దరం కూర్చున్నాము.

"మీకో విషయం చెప్పాలి" నసిగా...

"చెప్పు, ఇంతకంటే బ్రహ్మాండం బద్దలయ్యే విషయం ఏముంటుంది?"

మెల్లగా చెప్పడం మొదలెట్టా "మీకు గుర్తుందో లేదో మొన్నామధ్య ఒక ప్రైవేటు కంపెనీ దగ్గర్లోని నక్షత్రానికి రాకెట్టు పంపించింది".

"ఆ, దాని గురుంచే మర్చిపోయాను..నేనేంటి, చాలా మంది మర్చిపోయారు..ఏమైందో దానికి తెలియలేదు కదా?" అన్నారు...

"మీరు నన్ను మర్చిపోరు కదా?" ఆయన వైపు చూస్తూ అన్నా.

ఆయన నవ్వి, "నువ్వు చెప్పే విషయాలు మర్చిపోతా గాని, నిన్ను ఎలా మర్చిపోతాను, పైగా నువ్వేదో ఆ రాకెట్లో వెళ్ళలేదు కదా?"

నేనేమీ మాట్లాడలేదు. ఆయన వైపే చూస్తూ ఉండిపోయా.

ఆయన అనుమానంగా చూస్తూ "ఏంటి నువ్వు చెప్పేది?" అని అడిగారు.

"కొంత కాలం క్రితం ఆ కంపెనీ ఒక కొత్త టెక్నాలజి కనుక్కుంది. దాని మూలంగా ఇంతవరకు మనం చేస్తున్న అంతరిక్ష ప్రయాణం పదో వంతుకు తగ్గుతుంది. ఆ కంపెనీ, మా అంతరిక్ష పరిశోధన ల్యాబ్ సహాయంతో ఒక రాకెట్టు తయారు చేసింది ఆ నక్షత్రం దగ్గరికి పంపేందుకు. పదిహేను సంవత్సరాల అయ్యింది అది వెళ్ళి.." ఆగాన్నేను..

"అబ్బా, ఇవన్నీ ఇప్పుడు ఎందుకు? అసలు విషయం చెప్పు" అన్నారాయన.

"అక్కడికే వస్తున్నా. ఆ రాకెట్టు వెళ్ళింది ఎక్కడికో కాదు. మీరు ఇవాళ చూసిన వార్తల్లోని గ్రహానికే".

అదిరిపడ్డారాయన.. "ఏంటి?? నిజమా? అంటే...అంటే...మీ అందరికీ ఈ గ్రహం గురించి 15 ఏళ్ళ క్రితం ముందే తెలుసా?!!"

..చెప్పడం సాగించా నేను "తెలియడమే కాదు, ఆ గ్రహ జీవుల గురుంచి చాల విషయాలు కూడా తెలుసుకున్నాము. కాని ఆ రాకెట్టు ని వాళ్ళు చూసారు, ఏదో ఎగిరే పళ్ళెం అనుకుంటున్నారు. ఆ గ్రహాన్నీ, గ్రహ జీవుల్నీ మరింత దగ్గర నుంచి పరిశోధించడానికి కొంతమందిని మరో రాకెట్లో పంపిస్తున్నారు. ఆ బృందంలో నన్ను కూడా రమ్మని అడిగారు".

నేను చెప్పిన విషయం అర్థం అవ్వడానికి కొంత సమయం పట్టిందాయనకు. అర్థం అవ్వగానే భయం కనిపించింది ఆయన్లో. అది ఎవర్నో పోగొట్టుకొనే భయం. దానికి కారణం ఉంది. ఆ గ్రహం దగ్గరికి ప్రయాణం చెయ్యడానికి కనీసం పదిహేనేళ్ళు పడుతుంది. మళ్ళీ తిరిగి రావడానికి ఇంకో పదిహేను...కనీసం ముప్పై ఏళ్ళు . అది కూడా వెళ్ళి వెంటనే తిరిగి వస్తే, మధ్యలో ఏమీ కాకుండా ఉంటే...ఇక్కడే ఒక వింత విషయం ఉంది.

ఈ ముప్పై ఏళ్ళు జరిగేది ఆ రాకెట్లో వెళ్ళే వాళ్ళకి కాదు. వెనక ఉండిపోయే వాళ్ళకి,. సాపేక్ష సిద్ధాంతం ప్రకారం, రాకెట్లో ఉండేవాళ్ళకి కేవలం పదేళ్ళు కంటే ఎక్కువ అనిపించదు. దాని మూలంగా, రాకెట్లో ఉండేవాళ్ళ కంటే, వెనక ఉండిపోయే వాళ్ళకి ఎక్కువ వయస్సు ఉంటుంది. అంటే, నేను తిరిగి వచ్చే సరికి, ఆయన నాకంటే దాదపు ముప్పై ఏళ్ళు పెద్దవాళ్ళైపోతారు!

"వెళ్ళద్దు, అసలు నేను ఆఫీసులో ఉంటేనే ఎప్పుడెప్పుడు నిన్ను కలుద్దామని వుంటుంది. ఇంక నువ్వు ముప్పై ఏళ్ళు వెళ్ళిపోతే??" బేలగా అన్నరాయన.

"నేనింకా ఏమీ చెప్పలేదు వాళ్ళకి. నాకూ వెళ్ళాలని లేదు, కాని గ్రహాంతర యానం చెయ్యడానికి యెంతమందికి అవకాశం దక్కుతుంది? అలాగని మిమ్మల్ని వదులుకోలేను. ఏమి చెయ్యాలో తోచట్లేదు"

" నీ బదులు వేరే ఎవ్వరూ వెళ్ళలేరా?" దిగమింగుకుంటూ అడిగారు..

"ఉన్నారు కాని, నాలాగ ఈ గ్రహం గురుంచి పరిశోధన చేసిన వాళ్ళు తక్కువ. పైగా మిగతా వాళ్ళందరు నాకంటే వయస్సులో చాల పెద్ద. అసలు ఈ బృందంలో అందరూ నాలాగే తక్కువ వయస్సున్న వాళ్ళు. నేను అన్ని విధాల సరిపోతానని నన్ను అడిగారు..".

కొద్ది సేపు మౌనం...అది కొంతసేపో, మాకు అలాగ అనిపించిందో తెలీదు...రకరకాల అలోచనలు ఇద్దరికీ.

కొంచెం సేపు అలోచించారాయన. నా మూడు వేళ్ళు పట్టుకొని "నా స్వార్థం కోసం నిన్ను వుండమనను...నా దగ్గరే వుంటే నీకు, ఆ గ్రహాంతర యానం చేసినంత పేరు రాదు. నువ్వు వెళితే, నీ పేరు తర తరాలకి గుర్తుండి పోతుంది...చరిత్రలో శాశ్వతంగా ఉండిపోతావు..."

"నేనేమీ చెప్పదలుచుకోలేదు ఇప్పుడే. ఇంకా సమయం వుంది.. పైగా, ఆ గ్రహం ఎక్కడికీ పోదు, అక్కడే వుంటుంది" అన్నాన్నేను.

"అన్నట్టు, అడగడం మర్చిపోయా...ఆ గ్రహాన్ని మీరేమని పిలుస్తున్నారు?"

లేస్తూ అన్నాను "ఇంతకు ముందు మేము పంపిన రాకెట్లో, ఆ ఏలియన్స్ వాళ్ళ గ్రహాన్ని ఏమని పిలుస్తున్నారో తెలిసింది...మేము కూడా అదే పేరుతో పిలుస్తున్నాము"...

"ఏమని"?

"భూమి"

COMMENTS